

כָּל אֶחָת צְבָאָה

הربה שנים לקח לאירים למדן עד שהבינה כי גם אם אין לה מקצוע, היא יכולה להתפרק מהידע שצברה בניהול בית, גידול ילדים, בישול, ארגון, סידורים • לתובנה זו היא יזכה גם את החוויות שעיצבו את חייה: ההורים שהפכו אותה בילדותה, האב שהתנכר בעת צרה, מות הבעל האהוב, הנפילת הכלכליות • מכל אלה היא גדלה, התחזקת ויצאה לחים חדשים

מאת ענת מרדכי | צילום: עדן אדר

יא מכנה את עצמה "AIRIS הסקופוריוזון",ומי שמכיר אותה יודע שהיא באמת לא מגזינה. בין אדם חייב להיות גיבוריעל כדי לשורר כל כך הרבה טלטלות ומכות, צורות ואוכחות כמו אלה שהיא עבירה. אלא שאירועים למדן (61) מרמת גן לא נתקעת עם התואר שהעניקה לעצמה. היא רצתה להאה, מארגנטה, מסדרת, מברשת, מסיינית וגם משגיחה על ילדים קטנים לפונסתה. את הכלול היא דוחשת לסדר היום העמוס שלו. עכשוו היא גם רוצחה לספר את סיפורה.

"כי חשוב לו להראות שלא צריך לעובר חיים של השפה ולתת תמיד את הלחי השנהו רק כי אין לך מCKERווען ואין לך סיכוי להשתפרנס בעצמך ולהיות כמו שצרים. כי אני רוצה ללמד נשים אחרות שאפשר לךם ולכלכת מבית שבר מעתליםך פירות או נשיות. כי אני חיה שעדור אנשים יבנו גם גומיניג מבוגר אפשר לבחור בחיה. יש המון דברים נוראים שעבורני. מכולם אפשר לצאת לארון מדרשים".

היא לילידת 1949, בתקם היחידה של זוג תל אכיבים ממוצא יקי, ומما שהייא זכרת את עצמה הייתה בפרק גדור שינתשו אותן. פרח שהיה לו בסיס מאיות.

"לזרורים של לי לא היה חזק לטפל بي. אחריו שובלותי הם מסרו אותו לממשלה אומנת, בני זוג בנוו' ים, שגידלו לפונסاتهم קבועה של יתומים וילדים לזרים גrownups. מהתקופה ההיא אני לא זכרת כלום, אבל במשך שנים עינתה אותה השאלה למה נזרקתי כמו חפץ שאין לו ערך? מה כבר עשית,-shellvr כרך עליה להורי על העצבים? ומה הם נטשו תינוי בידיו ודים?"

עלה להורי על העצבים? למה הם נטשו תינוקות בידי זרים?

• זמה ההורים ענו לד?

אריס למדן.
עד שהעתGI לברוח
בגילתי 13 שנים
מחוי בתהושה שאין
לי עתיד ובפחד
קשה לתאר"

"שות אויריה של משפחה, שום צחוק, שום חיבור או נשיקה. אפילו לא סערנו יותר באירועות שבת ולא חגנו את ליל הסדר. סכתי וורוות היי מומיניות אותנו, אבל אמא לא רצתה ללבת. היחסים שלה איתין לא היו טובים והיא העדיפה שנשבן לבב בבית, בין ארבעה קירות, כשבוחן כולם חוגנים. הייתה לי, ולא ידעתי שאפשר אחרת. רק אחרי שהחתנתה הבנית בכל מה זה משפחה".

עמוסי היה איש מדעים, יחיד בדורו

שנינו המוחל קרה בגיל 17, קצת לפני שחtagיישה לצבא. "בפורים היל-**ה** כת עס חברה וירד מבול. כשפתחתי את המטריה, שאנ' שומרת כבר ייוטר מאוביעים שנה, פתאום נכנס מתחתי בחור. והוא שאל אם אני יכולה לחתוך אותו לבית קפה סמוך שבו חיכו לו חברים. הסכמתי ומאותו רגע לא נפרדנו".

בשנת 1968 היא נישאה לעמוס למן, בן לאחת המשפט העשירות בתל אביב.

"קראי לו עמוס והוא היה איש מדעים ויחיד בדורו. הוא עבר כשבכיר 'משביר המרכז' וشنינו חינו כמו זוג נסיכים. קיבלתי ממנה תכשיט על כל דבר hei קטן שעשייתי, וגם ההורים שלו היו נפלאים אליו". הינו מאושרים, אף ששהה לי קשה לרדר. שכבר נכונתי להריון, ילדתי בהרוש התשיעי ילד מת, שהיה צריך להיות חיים בן 42", היא אומרת בלי לעזר אפיו לשניה כדי לחשב את גילו. וכרו עדין כי כה.

"רק אחרי הרכה מאוד קשיים וטיפולים הצלחתי סוף סוף ללדת. אורי, הבכור, בן 38 היום, נשוי ואב לשני ילדים. את אביבת ילרתי שלוו שלוש שנים אחריו, עם שניהם עשית את כל מה שלא עשו אימי וهم ייבלו מני לילדות חלומות. הייתה לנו אמא ממשה מלאה ואבא נחר".

אבל כשסוף סוף עברו לדירה משלהם, עלה בן הד' 41 להקה פתאום ברום לב ומת.

"דגע קודם הוא עוד ישב בחרדר הטליזיון ושותחנו, ופתאום איןנו. סתם כהה. הימי רק בת 36, אמאليل בן 15 וילדה בת 11, ופשוט לא הבנתי מה קורה. מן קזר קודם לנפטרן בדור ממלחה קשה, וכעבור חצי שנה גם אמא של' נפטרה מודרך צער, כי בשכילה בעלי החיים כמו בן. מכובן שבמהלך נישואינו התבונתי ולו לשנות יולדות", היא ממרחת להבהיר, "ולא ספורתי לו לשנות יולדות", היא ממרחת להבהיר, "ולא ספורתי לו לשנות יולדות".

• איזה מין סבא וסבתא היו יותריך?
בסדר, פחות או יותר. אבל הם מעולים לאuso ביביסטר כי הם פחוו להישאר עם הילדיים לבב. מנני, לעומת זאת, הם ציפו שאדראגלם. היכית לחתוך אליהם פעמים ביחס, אחר החטפות על הראש מאמא. בכל שבח לחתוך איטנו לברכיה או למסדרה והם היו מבליכם עס האחים שלנו. הם לא נתנו שום פרטויות. הורו לישחק מסוכך וזה הפך אותו לאישה תלתית ממד".

הקשר המלחיץ נחלש לאחר מות האם. אירס מספרת שלושה שכבות אחריה הלהlöה של אמא, כשהגיעה לביקור אצל אביך, מצאה שם את אהת מתחנות המשפחתי, שפתחה לי את הדרת לבושה בחולוק של אמא. אחריו שמנוה חורשים היה כבר התה' תנה עם בכוא של'. מכובן שהגיעו לחלק מהירושה של אמא, אבל לא דרשתי אותו. אז עוד הייתה תמיינה וחשבתי שאבא דאג לי, כשאצטרך. לא ידעתי שהוא יפנה לי עורך".

הבעל החדש בזבז והימר

ב שנות אלגונתיה הראשונות נהנתה מתחמיכת בני משפחתו של בעל, שרדו לה כלכלית ורגשית, אבל הבדירות גברה והלכה, אחריו ארבע שנים היא הכרה גבר חדש. "בהתחלת סירבתי לחיזוריו, כי הוא היה עדרין נשוי, אז הוא פשוט התגרש ולמעני. כולם התרירו אותו שהוא רוצה רק את הכספי שלו. אפילו גדרו

"פחותי לשאל. וכשכבר הוזדתי את השאלה הקשה מפי, אבא אמר: 'תשאלי את אמא', ואמא שתקה.

"כשהייתי בת ארבע, ההורים באו ולקחו אותה הביתה, לצעון תל אביב. אמא הייתה מנגה חשבונית שכיר, שחשב שאיש צריכה לשרת את הבעל ולשבט בבית ולא אהב את זה שאשתו יצאת לעבוד. אני וברת הרבה מories מבית הספר ומחמתה לי יכול לבד על הפטיליה".

"היה לי הרבה מופhardt. בת יהירה להורדים שלא היה אפשר להם מה אני עשו ולא יכול לומוד. הם יצאו לבנות ולשחק קלפים ואף פעם לא שאל כלום גם לא בא לאסיפות חזרים. כדי להשוך דמי בייביסטר השאירו אותי בבר בבית מגיל צער מאד, שוכבת במיטה, מבועת מפחד.

"על אף שהיינו חילונים למגרי ואבא שלו עבד בשבותות ובגנים כנהג מורה נית, שלוו אותו לבית ספר רדי לבנות מפני השהורים אמרו שמקבלים שם ערבים. מעבר לזה, החינוך של פשט לא עניינו אותם. יכולתי להישאר בבית ימים שלימים ולא היה אפשר להם. אבל אם רק השותובתי טיפה, תיכך שמעתי אותם אמרים: 'אם לא תפסקי, נורוק אותך לך'."

"קראי לו עמוס והוא היה איש מדעים ויחיד בדורו. הוא עבר כשבכיר 'משביר המרכז' ושןינו חינו כמו זוג נסיכים. קיבלתי ממנה תכשיט על כל דבר hei קטן שעשייתי, וגם ההורים שלו היו נפלאים אליו". הינו מאושרים, אף ששהה לי קשה לרדר. שכבר נכונתי להריון, ילדתי בהרוש התשיעי ילד מת, שהיה צריך להיות חיים בן 42", היא אומרת בלי לעזר אפיו לשניה כדי לחשב את גילו. וכרו עדין כי כה.

"רק אחרי הרכה מאוד קשיים וטיפולים הצלחתי סוף סוף ללדת. אורי, הבכור, בן 38 היום, נשוי ואב לשני ילדים. את אביבת ילרתי שלוו שלוש שנים אחריו, עם שניהם עשית את כל מה שלא עשו אימי וهم ייבלו מני לילדות חלומות. הייתה לנו אמא ממשה מלאה ואבא נחר".

אבל כשסוף סוף עברו לדירה משלהם, עלה בן הד' 41 להקה פתאום ברום לב ומת.

"דגע קודם הוא עוד ישב בחרדר הטליזיון ושותחנו, ופתאום איןנו. סתם כהה. הימי רק בת 36, אמאليل בן 15 וילדה בת 11, ופשוט לא הבנתי מה קורה. מן קזר קודם לנפטרן בדור ממלחה קשה, וכעבור חצי שנה גם אמא של' נפטרה מודרך צער, כי בשכילה בעלי החיים כמו בן. מכובן שבמהלך נישואינו התבונתי ולו לשנות יולדות", היא ממרחת להבהיר, "ולא ספורתי לו לשנות יולדות".

• איזה מין סבא וסבתא היו יותריך?
בסדר, פחות או יותר. אבל הם מעולים לאuso ביביסטר כי הם פחוו להישאר עם הילדיים לבב. מנני, לעומת זאת, הם ציפו שאדראגלם. היכית לחתוך אליהם פעמים ביחס, אחר החטפות על הראש מאמא. בכל שבח לחתוך איטנו לברכיה או למסדרה והם היו מבליכם עס האחים שלנו. הם לא נתנו שום פרטויות. הורו לישחק מסוכך וזה הפך אותו לאישה תלתית ממד".

הקשר המלחיץ נחלש לאחר מות האם. אירס מספרת שלושה שכבות אחריה הלהlöה של אמא, כשהגיעה לביקור אצל אביך, מצאה שם את אהת מתחנות המשפחתי, שפתחה לי את הדרת לבושה בחולוק של אמא. אחריו שמנוה חורשים היה כבר התה' תנה עם בכוא של'. מכובן שהגיעו לחלק מהירושה של אמא, אבל לא דרשתי אותו. אז עוד הייתה תמיינה וחשבתי שאבא דאג לי, כשאצטרך. לא ידעתי שהוא יפנה לי עורך".

איiris למדן בילדותה.
"היה לי לידיה מפוזחת"

בית בלי צחוק, חיבור, נשיקה

של מלאו לה 11, החליטו הוריה לצאת לטויל ממושך מסביב לעולם, וairois שוב מזאה את עצמה בבית הילידים בנוף ים, "אף ששבטה של' ודורתי, אחודה של אמא, ממש התחננו שהחורים 'יאירו' אותו איזל", במה לדר חורשים שהייתי שם קיבלת את המחוור החודשי בעפעם הראשונה, וכנראה שהבעל של האישה שניהלה את הבית קלט את זה וליליה אחד הוא נכנס אליו למשה. בוקר שלם חרת לקחות את הרגליים וברחת אל סכתה. האנשים מונף ים איפלו לא טrhozo לה שנעלמתה.

"חיה לי נחר שם. גידת עס בן דורי, שהיה לי כמו אתי, וסוף סוף הרגשמי מה זה משפה".

• ואיפה הורייך היו בכלל הפטיר הזזה?
בשם חזרו אחר חצי שנה של טיפול, סיירתם להם מה קרה, אבל זה היה הכל. יותר לא דיברנו על זה. ובכל זאת אמרה רצחה לכפר על מה שהיא ומאו-

לפחת התחלתי לקובל ממנה קצת חם. ריא גם גם ידייה אחת לחפוץ ראשיתם של קדושים של קדושים שבחאו אליו היכית ולערכוב צבעם. והיא אפילו עסעה על אבא והוא מרכיבות מפי שהוא לא חיבק או נישק אותו. ולא אמר מיליה טבה".

• מה את יודעת על הרקע שלחלה?
אני יודעת שאבא של' נולד בארץ והיה בן יחיד. אחריו שבאו התאבר, לאימה של' היה מATAB שרצה לנouse לטיליל בחו"ל. כדי לנouse את הון שלה לפניםיה. ממש כמו שהורי עשו לי".

"אם אמא של' לא גילה במשפחה רגילה. היא הייתה אחת משלושה ילידים, אבל כשאכיה נפטר, סכתה של' חילתה לעלות לישראל רק עם שניים מילידייה. את אמא היא השירה בגרמנית אצל מש' פחה ורדה. אמא סיפה לי שבגיל 11 היא באה ליש' ראל לבדה, אחריו שעברה התעללות מינית באונייה. כשהגיעה לחיפה, לא היה מי שיקבל אותה. תאו' לעצך, יהודה עומדת בunnel עם פתק על ה佐וואר ועליו הכתובת של אמא שלה. עומדת בunnel ומחייבת בסוף היא פשט נסעה לשם לבדה".

• איזו אויריה הייתה בבית שלבב?
השאלה מה כבר עשית שכל

לטפל بي. אחרי שנולדתי
הם מסרו אותו למשפה
אומנת,بني זוג בנוף ים,
שגידלו לפרנסתם קבוצה
של יתומים וילדים להורים
גroots. מהתקופה ההיא
אני לא זוכרת כלום, אבל
במשך שנים עינתה אותה
כך עלה להורי על העצבים"

עוצמתי איך הגעתו למצוב הזה.”
את סופי השבע עם הבן, המכ' אבא
אייזיה עוזל אני עושה לילדים ו
שחיתת הראשונה שאלתא או
זהו סוף סוף התמקודת ויוכלו
לסדר את הבית.

"ששכובתני" שזה מה שהוא הולכת לעשוות, התהיינתי מיד בחברת המשמה. הם שירכו אותו למשפחה תל אביכת שחיפשה מנהלת משק בית ומטפלת לילדיים, ומאו אנחנו יחד כבר חמיש שנים. הם נתונים לי חיים. הם גם אלה שהצעו לי להקים את העסק שלי, שבו אני מעצירה שירותים בישול וארגון בית אחריה לידיה, סידור אודנות מובלגנים, ארגון מעבר מודירה לדירה או לדירות מסווגן והשגהה על ילדים טנים, גם בליליה, כדי שאם הווולדת תוכל לנוח בביטחון ממש כמו במלונות.

"המעסיקים של היי הראונינים שאמרו לי: 'את כל כך טובה בואה, אבל שאין לך לאחים הודמנות ליהנות', והם אפילו עמדו לי להיקם אטר באנטרכטן כדי לשוק את עצמי" (www.Iris-superwomen.co.il). בזכותם הבנתי שיש עדיף לעשרות שנים של ניסיון במתבח או לכירזון בארגון הבית".

סיפור אהבה חדש

ביך לא עזר לך בתקופת הזה?

"לא. כשנגמר לי הכסף ובאותו אבי כדי לבקש את החילק שלו בירושה של אמא, והוא הודיע לי שאין ירושה ושכל מה שנשאר שייר לאשתנו החדשנה. בכתי. אמרתי לו: 'אבל הבתחת לי, אמרות שתעזר לי.' הרי ברגע ההבטחה שאל מכרתי את הדירה, והוא

וננה ליל': א"א הבטחתי, או מה? תتابע עותי".
כשהיא אכן תבעה אותו, מיהר האב לתבוע אותה בחזרה בט'
עננה שבעלת השני קיבל ממנו כסף רב.

• זכית בתביעה נגדו?

"לא. השופט טען שהיית צריכה להוציא צו ירושה אחריו פתריהה של אימי. לעומת זאת, אבא שלו, וכיה בתביעה נגדו נשלח אליו את החזואה לפועל. נאלצתי להכריז על פשיטת גל, אבל למולוי השופט איתה שאני עובדת נורא קשה כדי לפרטנס את עצמי ובוחלתה וצאת ודופן היא אישרה לי להמשיך נזהל שחbone בנק, למורות פשיטת הרגל, וגם לפתחו 'עסק פטור' כדי שאוכל לחתן קבלות ללקוחות".

מאו היה לא מדברת עם אביה בן ד' 86. כשבה התחנה לא רונגה, היא ביקשה רשות להזמין את הסבא, אבל אחרי שהחלו נזית המשפט כי השיבו אותו לפינה ולא נתנו לו מספיק כבוד, סס אמרות שגם הילודים והנכדים הכרד לא רציות אותו שום קשור. "היום אני מרגישה יותר לא רק מצד אמא, אלא גם מצד אבא", שמדובר במקרה אחד נשר חבר טוב של הגrouch של ווייזמן אוthon ודורותה ליל שבת ומצד שני היה מוסוג לראות את בתו עזבה לחם ולא עוזר. למולו, אני אישת חזקה ועמדתני בכך. היום, שמנוה שנים אחריו, אני עצמאית לגמור ולא צריכה תמייהה כלכלית מאך אחד".

היא עובדת כמעט בכל הפסקה. בשעות המוקדמות של הבוקר היא מגיעה למלוחות, מבשלה ומסדרת בתים, בשעות הערב והלילה היא עוזרת לילדיות לטפל בתינוקות בילידים ומcinנה להן אוכל בבית, וכשמדובר בחשבו היא עולה על הרוכבת ונושעת לבתו בן גודה, חקלאי אלמן ואב לארכעה ילידים בגוגים שמתגורר באפנו.

איד חברה אונה

"בטלץ'ת, וכבר בשיחה הראשונה דיברנו
שעות. אחרי וודישים של שיחות טלפוןין
רווא שאל אם אני לא רוצה שהאגי הומן
שניפגש. קצת חשתני, אבל כסדראי אוטו,
כל החשות נעלמו. ראיית הרבה טוב בפ'
נים שלו וידעת שיהיה לי טוב. ישבנו תשע
שעות בבית קפה דרבינבו, ומואנה יהה.
בסוף אמר שנואת התיילו שלדי".

- מיפרת לו את סיפור חייך? "הכול פתוח אליו. תמיד שתקתי, כי פחדתני שישוב פעם ינטשו אותו. היום אני כבר לא מסתירה". ■

שטו באה אללי הביטה ייחד עם ילדייהם. הייא אמרה שהוא מפרנסם בכל העיר
שהוא עומדת להתחנן עם אישת עשרה, אבל אני לא הקשבי לה. חשבתי
שהיא מוקנה.

"גם חמיה וגייסי הוויזיר אותו מפנוי. הם סייפרו ל' שביררו פרטם עלייו ושהוא לא בשבייל, אבל אני בכל זאת התהנתנתי אליו. הייתה מסתוררת מההיוורים שלו. למלוי, הסכמתו להצעותם של חמיה וגייס להזות אפטורופסים של הילדים שלי. כך הצלתי לפחות את רוכשם".

• איך היו החיים הנישואים שלכם?

"ויהיתה לנו שנה ראשונה נחמהה, אבל אחר כך צדקה רפה צרה. בעלי התהש
ובנו כספים בלי הכרה והימר בחויל. הוא שקע בחובות ודרכר אליו כל אחד
יפה, שהחברים של, שלא יכולו לדאות יותר את התהעולות הו, פשטן ברחו
מןני. כשגמר הכל, לא הייתה ברירה ומכרתי את הדירה הגדולה בצפון תל
אביב".

אחרי שכיסתה את החובות של בעלי הצליחה לקנות דירה קפנה בהרצליה. למפשתו של הבעל הראשון התכישה לספר מה קרה, כי גם ככה אבלם לשמוע את הסיפורים ולראות איך מתנהלים חיו. בנתינום בעלי השמי' המשיך להסתבר וסחת אותה לגמרי. שנגמר כל הכסף, הוא הילך לבוכות לאבא שלו.

- וְאַבִיךְ עֹזֶר בָּאֶמֶת כְּמוֹ שְׁקִיוֹתִי?

"הוא קרא לי נגה כי. והוא אמר כי עלי בז'יז'ו בקיט בלאג'ה. תמכי את הריריה. אמרת לו שזה הרכוש היחיד שנתרה לי ושאני עונחת להישאר הסרת כל אבל אבא אמו: אל תרגagi, אני כאן, ואני האמנתי לו".

אבל גם אחרי שמכרה את הדירה ועברה להתגורר עם הבעל בשכירות, לא השתפרה מעורכת היחסים. "זו המשך לחיות כמו מלך, נהגה מכוניות חדשה כל שנה והמשיך להעתיל בז, ואני נשארתי איתה והמשכתי לשבול. מרוב סכל, גורא השמנתי. שחלתי או 47 ק"ג יותר מה שאני שוקלת היום ולהזדרם של השטולל מרוב מתח ולחץ".

בגיל 49 עברה אירורע מוחי קשה, שפצעה בתפקוד פלג ימין של גופה. לחותנותו של בנה הגיעו ישר מבית החולים ובקשר עמדת מתחת לחופתו. שלוש שנים לאחר כך עדין לא יכולת לנשום, אך ככל שאיבדה את השליטה על חייה, כך גברתה מסכת ההתקעלויות.

"יום אחד בעלי' בא הביתה והורי' שענהנו עוכרים לגור אציג
אםוא שלו, קשisha סייעודית שלא פקרה. כשהעהותי' לומר שאני לא
מוכנה, הוא צעק: 'או אל תעברי'. לא ציריך אוטך, שמנת. מי בכלל
יסתכל עליך', ואני היתי' כל כך מפוחדת, שבערתני' לבית אמו.
שהתי' שם רק ליליה אחד ובכוספו החלטי' לבסוף בחזרה אל הדירה
השבררה שפינוי' יס' כמה שנות קודם".

חפטוי שוק מהאומץ של עצמי

ה היה הרוג שבו היה השתו. ת
התקרתי למוטי, בעל הדירה, אמרתי לו שעוצבי את
בעל וביקשתי להישאר רק עוד כמה שבועות בדירה,
ולחפתעת, הוא פשט שם. הוא יידר אותו סוף סוף קיבלי
אומץ ואמר: צאי לדרך החדש ותודיע שאני אהוב אוטר על
והשחלת לעשות זאת. עד היום אני חבה לו תורה גrollה על
הונבותה נזאת.

"עד שהעתה לברוח בילית 13 שנים מהי בת
חושה שאנו לי עתיד ובפחד שקשה לתאר, כי הור
לא רכשת מkeitז' ולא דינה לי כסף וכל מה שידעת'
לעשות וה לטפל בבית ולגדל ילדים. היום אני יודָר
עת שטעיתי. הייתי חייבת לך ולעוזב מזמנן. לא
הייתי צריכה לסבול כל כך".
אלא שבימים הראשונים זה לא היה כל כך פשוט
במיון בונם

"חפטות שוק מהאומץ של עצמי, אבל לא דעתך
איך להמשיך. כשחלכת לוחית יעוץ בנסיבות לגבי גי-
רושם, השיעו לי למלקט למילוט לנשימים מוכחות כרך
שאוביל לפתחת תיק ולקלט עורך דין מהלשכה לסייע
המשפט. עשתה זאת כי לא רצית ליקחת גירוש מאך
אחד. גם לא מהילדים שלו, שצוו מادر לעוזר. בכל
יום חמישים הייתה נסעה לבן שליח שבי במושב, אבל
במשך השבעה ורמי בגיהינום. אחרי שנגמר חזרה
הראשון נאלצתי לפנות את דיררה השכירה ולעבורו
לגורר באכנסיה עלובה. בא לא רצה לעוזר לי ואני
התחלתי למכור את התכשיטים שנתרו לי ועובדת
כשמרטפית. ככל בוקר הייתה פוגשת את הדיררים
האחרים, כל מני פועלים וגרבים שבאו ללילה אחד,
ובכללות הייתה שוכבת בחדר הקטן ושותלת את

“כשבראת לאבי כדי לבקש
את החלק שלי בירושה של
אמא, הוא הודיע לי שאין
ירושה ושכל מה שנשאר
שייך לאשתו החדשה.
ובכיתתי אמרתי לו: ‘אבל
הבטחתלי, אמרת שתעוזור
לily. הרוי בಗל ההבטחה
שלך מכרתי את הדירה,’
והוא ענה לי: ‘از הבטחתי,
אז מה? תקבעי אותן?’”